

ΣΕ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ Ο ΑΠΟΕΛ ΠΟΝΤΑΡΕΙ ΣΕ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ

Επενδύσεις στο καλό ντόπιο «προϊόν»

Ο ΑΠΟΕΛ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΟΧΕΥΕΙ ΣΕ Ο,ΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΓΟΡΑ ΑΠΟ ΓΗ-ΓΕΝΕΙΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ

ΦΡΗΣΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Σε μια εποχή που οι πλείστοι Κύπριοι ποδοσφαιριστές των ομάδων βρίσκονται στη σκιά των ξένων και κοινοτικών που επιλέγουν οι διοικήσεις και προπονητές, ο ΑΠΟΕΛ συνεχίζει σταθερά στην πολιτική του, επενδύοντας σε Κύπριους παίκτες, κυρίως νεαρής ηλικίας. Μηνάς Αντωνίου, Κύπριος Χριστοφόρου και Αντρέας Μακρής είναι τα τρία νέα πρόσωπα που θα εμπλουτίσουν το κυπριακό στοιχείο στο ρόστερ των πρωταθλητών φέτος.

Ανεκάνθη όμως οι «γαλαζοκίτρινοι» επένδυσαν σε γηγενείς ποδοσφαιριστές, πόσω μάλλον μετά την πώληση του Πιέρου Σωτηρίου, που έβαλε πολλά εκατομμύρια στα ταμεία της εταιρείας.

Στις παλαιότερες εποχές ήταν αναγκαία η παρουσία των Κύπριων παικτών στις ομάδες λόγω του περιορισμένου επιτρεπόμενου αριθμού ξένων. Παρόλα αυτά, ακόμα και στη νέα εποχή των πολλών ξένων, ο ΑΠΟΕΛ συνεχίζει να αγοράζει και να στοχεύει σε ό,τι καλύτερο κινείται στην κυπριακή αγορά. Ποιος ξενά τα τον ποδοσφαιρική περίοδο που μόλις ολοκληρώθηκε. Η ομάδα της Λευκωσίας είχε σταθερά στην ενδεκάδα της τουλάχιστον τέσσερις Κύπριους ποδοσφαιριστές. Υπήρξε και αγώνας που στο αρχικό σχήμα βρέθηκαν επτά γηγενείς.

Ακόμα και στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις που το επίπεδο είναι υψηλότερο, οι Κύπριοι είχαν ηγετικό ρόλο!

Οι δυνατές... βόμβες

Πηγαίνοντας πίσω στον χρόνο, θυμάστε πολύ καλά την πρώτη θητεία του Πρόδρομου Πετρίδη ως προέδρου του συλλόγου να εντυπωσιάζει με τις μεταγραφές Κύπριων ποδοσφαιριστών όπως τον Κώστα Μαλέκκου, Χρυσή Μιχαήλ, Μάριου Αγαθοκλέους, Μάριου Νεοφύτου, Σταύρου Γεωργίου και Κωνσταντίνου Μακρίδη. Παίκτες που είχαν ηγετικό ρόλο στις ομάδες τους αλλά δελεάστηκαν με την προοπτική του ΑΠΟΕΛ και πήραν την απόφαση να υπογράψουν στην ομάδα της Λευκωσίας. Και όλοι ανεξαιρέτως πανηγύρισαν πρωταθλήματα στη συνέχεια.

Η συνταγή απόκτησης των καλύτερων Κύπριων ποδοσφαιριστών τη στιγμή που οι επιλογές των ξένων ήταν αρκετά ποιοτικές, είχε θετικά αποτελέσματα, συνεχίστηκε και μετά το τέλος της πρώτης θητείας του Πρόδρομου Πετρίδη και συνεχίζεται φυσικά μέχρι σήμερα.

Και επί εποχής Φοίβου Ερωτοκρίτου κρίθηκε αναγκαία η ανανέωση του ρόστερ με γηγενείς ποδοσφαιριστές. Ήταν σταθερή αξία στον ΑΠΟΕΛ οι Χαράλαμπίδης, Αλεξάνδρου και Ηλία, αλλά η διοίκηση οσοστά κοίταξε λίγο παραπέρα για να

προσθέσει κι άλλους πρωτοκλασάτους Κύπριους. Τότε αποκτήθηκε ο Άθως Σολωμού από τον Απόλλωνα ως μια καλή επιλογή, αλλά η μεταγραφή που προκάλεσε πάταγο ήταν αυτή του Στάθη Αλωνεύτη από την αιώνια αντίπαλο. Και ήδη ο Στάθης μετρά πέντε σερί κατακτήσεις πρωταθλημάτων!

Με την ίδια διοίκηση πέρασε τις πύλες του Αρχαγγέλου ο Πιέρου Σωτηρίου που έπασε limit-up με τη γαλαζοκίτρινη φανέλα, καθώς και ο Κωστής Αρτυματάς, που

Επί προεδρίας Πρόδρομου Πετρίδη, τόσο στην πρώτη του θητεία όσο και στη δεύτερη, πραγματοποιήθηκαν οι πιο δυνατές μεταγραφές Κύπριων ποδοσφαιριστών, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τους Μαλέκο, Χρυσή Μιχαήλ, Κωνσταντίνου Μακρίδη και Γιώργο Εφραίμ

συνεχίζει μέχρι σήμερα στην ομάδα.

Η επιστροφή του Πρόδρομου Πετρίδη στον προεδρικό θώκο του ΑΠΟΕΛ πριν από τρεις μήνες χρόνια δεν έφερε αλλαγές στον τρόπο αντιμετώπισης των Κύπριων ποδοσφαιριστών. Με το καλημέρα της μεταγραφικής περιόδου ανακινώθηκε ο Γιώργος Εφραίμ. Ακολούθως έγινε η επένδυση με τον Νικόλα Ιωάννου, που αναδείχθηκε ως κορυφαίος νέος φέτος. Στη δεύτερη θητεία του κ. Πετρίδη αποκτήθηκε ο Κωνσταντίνος Μακρίδης, που δεν έπιασε και έγινε η ανταλλαγή με τον Γιώργο Μερκή από τον Απόλλωνα, που αποδείχθηκε ολόσωστο.

Γενικότερα με τον Πρόδρομο Πετρίδη ο ΑΠΟΕΛ, τόσο στην πρώτη του θητεία όσο και στη δεύτερη, προχώρησε σε πολύ μεγάλες κινήσεις απόκτησης Κύπριων παικτών, που προκάλεσαν συζητήσεις.

Όλες οι πιο πάνω είναι περιπτώσεις παικτών που πρόσφεραν αρκετά στον σύλλογο της Λευκωσίας. Υπάρχει όμως και μια άλλη κατηγορία παικτών, στην οποία η διοίκηση επένδυσε για να τους πάρει στην ομάδα, αλλά για διάφορους λόγους δεν πέτυχαν στον ΑΠΟΕΛ. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις είναι αυτές των Πάνου Κωνσταντίνου, Αλέξ Κωνσταντίνου, Αντρέα Παπαθανασίου, Παρασκευά Χρίστου, και Αχιλλίου Παναγιώτου.

Ο φετινός κορμός

Τη δεδομένη στιγμή και ενόψει της νέας ποδοσφαιρικής περιόδου, ο ΑΠΟΕΛ έχει σχετικά μεγάλο αριθμό Κύπριων ποδοσφαιριστών. Κατ' αρχάς πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το καταστατικό της ΚΟΠ, η κάθε ομάδα επιβάλλεται να έχει στο ρόστερ της 9 γηγενείς άνω των 21 ετών. Οι «γαλαζοκίτρινοι» αυτήν τη στιγμή έχουν στο ρόστερ τους εννέα ποδοσφαιριστές άνω των 21 ετών (Κύπριος Χριστοφόρου, Νικόλας Ιωάννου, Γιώργος Μερκής, Νεκτάριος Αλεξάνδρου, Κώστας Αρτυματάς, Στάθης Αλωνεύτης, Γιώργος Εφραίμ, Αντρέας Μακρής, Μηνάς Αντωνίου), ενώ προωθήθηκαν από τη δεύτερη ομάδα και θα ακολουθήσουν την προετοιμασία της πρώτης ομάδας στην Πολωνία οι νεαροί Ζαχαρίας Άδωνη, Μάρκος Στυλιανίδης, Γιάννης Αντρέου και Σεργκέι Γκρούμπιτς. Επί της ουσίας, σε σχέση με πέρσι από το ρόστερ αποουσιάζει ο Πιέρου Σωτηρίου και προστέθηκαν οι Μακρής και Αντωνίου. Η πρόθεση της διοίκησης για συνεχή αναβάθμιση των ακαδημιών, με στόχο να μπορέσει κάποια στιγμή να φοροδοτηθεί η πρώτη ομάδα, είναι δεδομένη. Μένει να δούμε ποιους από τους νεαρούς που αποκτήθηκαν ή που ανέβηκαν από την 2η ομάδα θα πάρουν ευκαιρίες και, το κυριότερο, αν θα τις εκμεταλλευτούν.

Αρχηγός επί παντός επιστητού

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ///
ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

«ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ΝΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ. ΤΟ ΑΠΑΙΤΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ»

Νέα χρονιά, νέες προκλήσεις για τον Μάριο Νικολάου και την ΑΕΛ. Ο αρχηγός της λεμεσιανής ομάδας μίλησε στη «Σ» για όλα, τόσο για την περσινή χρονιά αλλά και για τη φετινή, που βρίσκει την ΑΕΛ μετά από τρεις περιόδους ξανά στην Ευρώπη. Ο Νικολάου έβαλε τον πήχη εκεί που πρέπει, χωρίς τυμπανοκρουσίες, αλλά με ρεαλισμό. Τοποθετήθηκε για τον Μπαλάτσαρ, την ανάγκη να έχει η Λεμεσός νέο γήπεδο. Μία συνέντευξη επί παντός επιστητού. Με τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις να πλησιάζουν και να είναι το πρώτο σημείο αναφοράς: «Νομίζω ήτανε καιρός η ΑΕΛ να επιστρέψει στην Ευρώπη! Είναι μεγάλη ομάδα και πρέπει κάθε χρόνο να δίνει το «παρών» της στην Ευρώπη!.. Πέραν των οικονομικών οφελών που έχει μια έξοδος στην Ευρώπη, είναι σημαντικό τόσο για το κόσμο αλλά και την ιστορία της», η πρώτη τοποθέτηση του αρχηγού, που ήδη μαζί με την ομάδα βρίσκεται σε πλήρη ρυθμούς προετοιμασίας.

Αρχή στην επόμενη σεζόν, πριν σχεδόν τελώσει η προηγούμενη.

«Είναι πάρα πολύ δύσκολη η φάση αυτή, ιδιαίτερα για τον προπονητή, γιατί έχει ποδοσφαιριστές που τελείωσαν την περσινή χρονιά πριν από 10 μέρες, άλλοι πριν από 5, άλλοι πριν από 2 και κάποιος άλλοι μπορεί πριν από 1 μήνα. Θα πρέπει όλοι αυτοί μέσα σε ένα διάστημα δυο εβδομάδων να έρθουν πάνω κάτω στο ίδιο επίπεδο ετοιμότητας γιατί ξεκινούν τα επίσημα παιχνίδια. Εκτός από τη σωματική κατάσταση των ποδοσφαιριστών, πρέπει να ετοιμάσει και το μυαλό των ποδοσφαιριστών, που ακόμα είναι στην περσινή χρονιά και πρέπει να τους ετοιμάσει για την νέα που έρχεται».

Φέτος η προετοιμασία θα γίνεται εν μέσω παιχνιδιών στην Ευρώπη.

«Δεν είναι κάτι νέο, γιατί και τη χρονιά που πήραμε

το πρωτάθλημα ξεκινήσαμε πολύ νωρίς, αφού παίξαμε και τότε νωρίς στην Ευρώπη. Είναι πολύ δύσκολο αλλά μέσα από σωστή δουλειά και επαγγελματισμό μπορείς να προετοιμαστείς κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Ουσιαστικά ξεκινάς την προετοιμασία από τις διακοπές».

Μάλλον και πάλι μακριά από το Τσίρειο στην Ευρώπη. Μια πονεμένη ιστορία για τις λεμεσιανές ομάδες. Ποιο το σχόλιό σου;

«Σίγουρα αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να προβληματίζει όλους τους αρμόδιους φορείς, όπως προβληματίζει εμάς τους ποδοσφαιριστές κάθε φορά που έχει κάποιο παιχνίδι. Θεωρώ αδικαιολόγητο μια πόλη όπως η Λεμεσός να μην έχει το δικό της στολίδι. Οι ομάδες της Λεμεσού παίζουν σχεδόν κάθε χρόνο στην Ευρώπη, και το ερώτημα είναι γιατί να ταλαιπωρείται ο κόσμος αυτών των ομάδων; Γιατί πρέπει να τρέχει σε άλλες πόλεις και να στερείται το δικαίωμα να απολαύσει την ομάδα του στο γήπεδό της μέσα στην πόλη της; Ένα γήπεδο στη Λεμεσό θα φέρει πολύ περισσότερα έσοδα στις ομάδες, πράγμα που θα τις βοηθήσει αφάνταστα να ανεβάσουν κι άλλο το επίπεδό τους αλλά και κατ' επέκταση το επίπεδο του κυπριακού ποδοσφαίρου».

Από εκεί που έμειναν

Η ΑΕΛ επέστρεψε πέρσι στην πρώτη βάδα.

Πόσο σημαντικό είναι να διατηρήσετε την πρωταγωνιστική πορεία τη νέα περίοδο;

«Σίγουρα είναι πολύ σημαντικό η ομάδα να κρατηθεί ψηλά και στη φετινή χρονιά και να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στο πρωτάθλημα. Θέλουμε να έχουμε συνέχεια και κάθε χρόνο να κίτουμε και να γινόμαστε καλύτεροι. Το να κρατηθούμε στις ψηλές θέσεις του πρωταθλήματος σίγουρα είναι κάτι που θα κάνει τους οπαδούς της ομάδας χαρούμενους, πράγμα που το θέλουμε πάρα πολύ αλλά και το απαιτεί η ιστορία της ομάδας. Πρέπει να μαθαίνουμε και από τα λάθη μας. Η περσινή χρονιά μάς έδειξε γ' ακόμα μια φορά

πως η επιτυχία από την αποτυχία είναι πάρα πολύ κοντά, γ' αυτό δεν πρέπει να εφησυχάζουμε σε καμία περίπτωση. Επίσης ακόμη μας διδάξε ότι και εκεί που φαίνονται πως όλα έχουν τελειώσει ή έχουν χαθεί ή φαντάζουν μακρινά, δεν πρέπει ποτέ να σταματάς να δουλεύεις και να προσπαθείς μέχρι το τέλος. Εμείς αυτό κάναμε την περσινή χρονιά, πράγμα που μας έδωσε στο τέλος το εισιτήριο για την Ευρώπη.

Πόσο επηρέασαν την ομάδα οι παίκτες που έφυγαν ή τραυματίστηκαν (Σιέλνς, Ντόσα, Λούκας κατά κύριο λόγο);

«Το να γίνονται τόσες πολλές αλλαγές σε μια ομάδα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα δεν είναι και το καλύτερο πράγμα γιατί χαλάει η ομοιογένεια και η ισορροπία στην ομάδα. Πέραν αυτών των τριών που αναφέρθηκαν, που ήταν πολύ σημαντικοί για την ομάδα, και κάποιος άλλος ποδοσφαιριστής που έφυγαν επηρέασαν την αγωνιστική κατάσταση της ομάδας, πράγμα που μας δυσκόλεψε. Να μην ξεκινάμε όμως ότι ήρθαν και κάποιος άλλος ποδοσφαιριστής, με βοήθησαν και αυτοί για την επίτευξη του στόχου, που ήταν η έξοδος στην Ευρώπη.

Στεναχωρήθηκες για τα γεγονότα που έγιναν προς το τέλος της κανονικής περιόδου πέρσι, με αποτέλεσμα να μείνει η ΑΕΛ πίσω;

«Σίγουρα ό,τι γίνεται και επηρεάζει την ομάδα, με στεναχωρεί. Ιδιαίτερα όταν επηρεάζει μια μεγάλη προσπάθεια που ξεκινά πριν από πολλούς μήνες με πολύ κόπο κάποιων ανθρώπων».

Πήχες και κόσμος

Πόσο ρεαλιστικό είναι να έχει η ΑΕΛ υψηλούς στόχους του χρόνου;

«Εξαρτάται τι εννοείς υψηλούς στόχους. Η ΑΕΛ πρέπει να έχει κάθε χρόνο πρωταγωνιστικό ρόλο στο πρωτάθλημα. Δεν μου αρέσει να προτρέχω. Το μυαλό μας τώρα είναι στο πρώτο παιχνίδι στην Ευ-

ρώπη. Όταν με το καλό περάσει, μετά θα δούμε τη συνέχεια. Θέλουμε τον κόσμο στο πλευρό μας γιατί μας δίνει άλλη ώθηση και δυναμική. Αγωνίζομαστε πολύ διαφορετικά με τον κόσμο στο πλευρό μας. Είναι σίγουρος ότι ο κόσμος θα είναι δίπλα μας γιατί το έχει αποδείξει πολλές φορές. Μας στηρίζει και στα εύκολα και στα δύσκολα. Εμείς σαν ποδοσφαιριστές δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό για να τον κάνουμε χαρούμενο και να φεύγει από το γήπεδο ικανοποιημένος».

Η προσωπική πρόκληση

Εσύ πως νιώθεις, προσωπικά, για τη χρονιά που έρχεται; Είναι έτοιμος για να οδηγήσεις ξανά την ομάδα σου σε επιτυχίες;

«Κάθε καινούργια χρονιά είναι και μια καινούργια πρόκληση. Δουλεύω καθημερινά για να μπορώ να δίνω τον καλύτερό μου εαυτό για το καλό της ομάδας, αλλά και να βοηθώ τους συμπαίκτες μου. Η υλοποίηση των στόχων της ομάδας είναι ο στόχος μου και ανυπομονώ να τους υλοποιήσουμε όλοι μαζί».

Είναι η πρώτη φορά που κάνεις βασικά προετοιμασία στην Κύπρο; Παίζει ρόλο και ποιον, το ότι η ομάδα δεν πήγε εξωτερικό για την προετοιμασία της;

«Είναι η πρώτη φορά να, αλλά είναι πολύ σύντομη. Μια εβδομάδα στη Λεμεσό, περισσότερο προσαρμογής και τώρα μια εβδομάδα στις Πλάτες, όπου ουσιαστικά είναι το βασικό μέρος της προετοιμασίας. Μετά θα πάμε 5 μέρες στη Βουλγαρία για δυο φιλικά. Δεν παίζει κάποιο ρόλο το ότι δεν πήγαμε εξωτερικό γιατί και στις Πλάτες γίνεται εξαιρετική δουλειά και αυτό είναι που μετρά και είναι το σημαντικό».

Θέλεις να μου κάνεις ένα σχόλιο για τη μη κλίση σου στην εθνική ομάδα;

«Είναι δικαίωμα του κάθε προπονητή να παίρνει τις αποφάσεις που θέλει, πράγμα που είναι σεβαστό».

«Θέλει να κερδίζει πάντα»

Ο Μπρούνο Μπαλάτσαρ κέρδισε τον κόσμο στους δύο μήνες που είναι στην ομάδα. Πώς βλέπεις τη φιλοσοφία του προπονητή για την ομάδα; «Κάθε καινούργιος προπονητής μεταφέρει τη δική του φιλοσοφία στην ομάδα. Ήρθε σε μια δύσκολη στιγμή για την ομάδα αλλά και σε μια κρίσιμη καμπή του πρωταθλήματος και βοήθησε και αυτός με τη σειρά του να υλοποιηθεί ο στόχος της. Έχει όρεξη να δουλέψει και δικιά για διάκριση, γεγονός που τον κάνει να θέλει να κερδίζει όλους τους αγώνες. Αυτό το μετέδωσε και σε μας, πράγμα που το χρειαζόμαστε πολύ, γιατί κάποια άοχη αποτελέσματα μάς πλήγωσαν λίγο την αυτοπεποίθηση. Πίστεψε σε μας και είπαμε να βοηθήσει να ξαναπιστέψουμε κι εμείς στους εαυτούς μας. Αυτό μας βοήθησε να ανεβάσουμε την απόδοσή μας και να επανέλθουμε στις νίκες».

Πήρες μια πρώτη γεύση από τη δυναμική των νέων σου συμπαίκτων;

«Έχω πάρει μια γεύση από μερικούς που έχουν έρθει αλλά είναι πολύ νωρίς να βγάλει κάποιος συμπεράσματα».

Οι αλλαγές στο ρόστερ δεν θα είναι μεγάλες. Αυτό είναι καλό για την ομάδα και γιατί;

«Ναι γιατί θα γίνουν μόνο κάποιες προθήκες σε κάποιες θέσεις που έκρινε ο προπονητής ότι χρειάζεται η ομάδα. Είναι καλό για την ομάδα γιατί υπάρχουν κάποιες θέσεις που είναι ομοιογένεια από την περσινή χρονιά, πράγμα που το χρειαζόμαστε, αφού η ομάδα δεν έχει χρόνο για να τα ξανακτίσει όλα αυτά. Αυτό θα βοηθήσει και τους καινούργιους ποδοσφαιριστές να μπουσέ γρήγορα στο κλίμα της ομάδας. Σίγουρα είναι πιο δύσκολο να προσπαθείς να κολλήσεις 25 καινούργια κομμάτια μεταξύ τους και να κτίσεις μια καινούργια ομάδα από το μηδέν, παρά να κολλήσεις 5 καινούργια κομμάτια στα ήδη 20 κολλημένα».

Έδρα με την έννοια της λέξης

▼
▼
ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ, Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΜΟΛΙΣ ΤΟ 64,5% ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΟ ΓΣΠ. ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙ ΑΙΣΘΗΤΑ ΑΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣΕΙ

ΟΜΟΝΟΙΑ /// ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

Πρέπει -και αυτό είναι κοινό μυστικό- να αλλάξουν πολλά πράγματα στη φεινή Ομόνοια. Οι αλλαγές στο ρόστερ είναι τελικά σχεδόν σαρωτικές. Την ποιότητα και το βάθος που θα αποκτήσει, θα τα κρίνει κάποιος στο τέλος του μήνα, όταν θ' αρχίσει η προετοιμασία και λογικά θα είναι έτοιμο (ιστελεωμένο) κατά 85-90%. Η ανάγκη σαρωτικών αλλαγών ήταν από την άλλη εξόφθαλμη. Πρέπει να αλλάξει, επίσης, η νοοτροπία, να οβησούν τα συμπτώματα ημιπαίκτης. Πρέπει να επιστρέψει και ο κόσμος, να κερδίσει δηλαδή η ομάδα την εμπιστοσύνη του λαού της Ομόνοιας. Η επιστροφή, και μιλάμε για μαζική, σημαίνει αυτόματα και την επιστροφή της πραγματικής έννοιας της έδρας. Έδρα ισον γεμάτες σε μεγάλο βαθμό εξέδρες, παλμός. Τεράστιο πλεονέκτημα για τους «πρώτους» και σίγουρα μειονέκτημα για τους φιλοξενούμενους. Όμως, πρέπει να υπάρχει και η ανάλογη αξιοποίηση. Ένα ζήτημα που αντιμετωπίζει η Ομόνοια τα τελευταία χρόνια, είναι η πίσση των θετικών ποσοστών στα αποτελέσματά της στο ΓΣΠ. Και αυτό δεν είναι χαρακτηριστικό της τελευταίας πενταετίας. Αξίζει να αναφέρουμε ότι, ακόμη και τη χρονιά που κατέκτησε το πρωτάθλημα, είχε ποσοστό κοντά στον μέσο όρο της, ενώ μόνο σε δύο περιόδους

από καταβολής πλέι-οφ, είχε φέρει αποτελέσματα που να αρμόζουν στο εκτόπισμά της. Σε δέκα λοιπόν χρόνια, όσοι και οι χρονιές των πλέι-οφ, η Ομόνοια έδωσε στο ΓΣΠ 166 αγώνες πρωταθλήματος. Κέρδισε τους 107, που με βάση στατιστικά, σημαίνει ποσοστό επιτυχίας 64,4%. Δεν είναι καλό. Το καλύτερο ποσοστό σημειώθηκε τη χρονιά 2009-10, οπότε με τις 13 νίκες σε 16 παιχνίδια είχε ποσοστό επιτυχίας στις νίκες 81,2%. Δεκαετίες νίκες είχε και την περίοδο 2013-14, αλλά σε 18 αγώνες. Το χειρότερο ποσοστό καταγράφηκε τη χρονιά 2013-14 με μόλις 50% (9 νίκες σε 18 αγώνες). Όπως αναφέραμε και πριν, σε δύο χρονιές, όταν πήρε και διεκδίκησε το πρωτάθλημα (2009-10 και 2011-12 αντίστοιχα), το ποσοστό επιτυχίας ήταν ακριβώς στο 62,5%, άρα χαμηλότερο από τον μέσο όρο! Προφανώς ήταν πολύ καλή εκτός έδρας. Παραδόξως, την περηνή χρονιά κατέγραψε την 3η καλύτερη επίδοση σε νίκες, αλλά αναφερόμαστε σε αριθμό. Μία ντουζίνα, ποσοστό 66%, αλλά εδώ μπαίνει η άλλη παράμετρος. Στα δέκα χρόνια επί καταβολής πλέι-οφ η Ομόνοια κατέγραψε 25 ήττες, συνεισώς χάνει 3 σε κάθε είκοσι παιχνίδια (15% ποσοστό). Το ρεκόρ είναι περηνό σε αριθμό (5 ήττες και ποσοστό 27,7%) και ακολουθεί η χρονιά 2011-12 με 4 ήττες και 25%. Στις μισές χρονιές της

τελευταίας δεκαετίας, δέχτηκε δύο ήττες. Αήπιτη ήταν μόνο τη χρονιά 2009-10. Εκεί όμως είχε πολλά εντός έδρας «X». Τα έξι δεν είναι ρεκόρ, αλλά αγγίζουν με 37,5%, την απόλυτη επίδοση σε ισοπαλίες. Που ήταν σχεδόν τέσσερις στις δέκα (7 στα 18 παιχνίδια), στη χρονιά 2013-14. Πολύ πάνω από τον μέσο όρο της ομάδας σε ισοπαλίες, αφού σε 166 παιχνίδια συμβίβαστηκε στα 34, δηλαδή σε ποσοστό 20%. «Αλλεργία» στις ισοπαλίες είχε τις χρονιές 2008-09 και 2012-13, με μόνο έναν εντός έδρας συμβιβασμό. Σε απόλυτους αριθμούς η Ομόνοια απώλεσε σε 10 χρόνια 143 βαθμούς στην έδρα της και την ίδια στιγμή πήρε 355. Θεωρητικά η διαφορά είναι μεγάλη, αλλά οι απώλειες μέσα στο γήπεδο της ουσιαστικά είναι παρά πολλές, για ομάδα που θέλει να εμπλέκεται στη μάχη του πρωταθλήματος. Ουσιαστικά κέρδισε 2,13 βαθμούς από τους τρεις σε μέσο όρο. Με πρόχειρους υπολογισμούς, υπολογίζοντας τα πιο πάνω, πρέπει για να είναι του χρόνου πρωταγωνίστρια να βελτιώσει κατά πολύ (τουλάχιστον δέκα μονάδες) το ποσοστό νικών και να κυμανθεί σε ποσοστό 2,3-2,4 βαθμών ανά αγώνα. Κάπου

εκεί κυμάνθηκαν οι ομάδες που διεκδίκησαν το πρωτάθλημα στην τελευταία χρονιά. Εύκολο δεν είναι να κάνει τόσο μεγάλη πρόοδο, αλλά πρέπει να διορθωθεί δραστικά. Υπάρχουν κάποιες ειδικές παράμετροι. Να περιορίσει στο ελάχιστο τις πεπονοφλούδες με μικρές ομάδες, να αρχίσει να βελτιώνεται δραστικά στα τέτριμη της Λευκωσίας (8 συνεχόμενες φορές σαν τυπικά γηπεδούχος δεν νίκησε), αλλά και να επιστρέψει σε επιτυχίες κόντρα στον Απόλλωνα (τελευταία εντός έδρας νίκη την περίοδο 2014-15 στα πλέι-οφ).

ΣΤΟ ΓΣΠ 2008-2017

ΠΕΡ.	Ν.	ΙΣ.	ΗΤ.
2007-08	9	5	2
2008-09	13	1	2
2009-10	10	6	0
2010-11	11	3	2
2011-12	10	2	4
2012-13	13	1	2
2013-14	9	7	2
2014-15	10	3	3
2015-16	10	5	3
2016-17	12	1	5

Το ακτύπητο δίδυμο των δύο «Κ»

▼
▼
ΚΑΪΦΑΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΡΗΣ ΑΦΗΣΑΝ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΛΗΚΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΕΤΡΟ /// ΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Συνεχίζουμε σήμερα τη στήλη με τις μεγάλες προσωπικότητες του ποδοσφαίρου μας και κάνουμε αναδρομή σε ένα δίδυμο που έγραψε χρυσές σελίδες στην Ομόνοια και στα γήπεδά μας. Σωτήρης Καϊφάς και Ανδρέας Κανάρης. Ο 1ος ήταν η επιτομή του σκόρερ, πολλά τα επιτεύγματά του. Ο 2ος έγραψε ιστορία ως ένας εξαιρετικός εξιέρι-δημιουργός, αλλά και σαν άνθρωπος που ξεχώρισε για το ήθος του. Σέντρα ο Κανάρης, γκολ ο Καϊφάς. Συχνό σενάριο στη δεκαετία του '70 και στη μισή του '80. «Η συνεργασία μας δεν περιγράφεται με λόγια. Χωρίς συνεννόηση, απλώς καινούσασαμε, διαβάζαμε ο ένας τη σκέψη του άλλου. Συνεργάστηκα με πολλούς παίκτες στην επίθεση, αλλά με τον Ανδρέα ήταν η τέλεια συνεργασία. Κάθε μπαλιά του Κανάρη ήταν μισό γκολ. Τέτοια "συνεταιρικά" τέρματα πανηγυρίασμα πολλά», είχε σχολιάσει ο Καϊφάς. Η συνύπαρξή τους κράτησε πολλά χρόνια. Από το 1968, όταν μπήκε στη 1η ομάδα και ο Κανάρης (ένα χρόνο πριν ο Καϊφάς), μέχρι

το 1984, όταν αποχώρησε ο Σωτήρης, ένα χρόνο πριν από τον Ανδρέα. Το δίδυμο άρχισε να κάνει θραύση το 1970, όταν ο Καϊφάς πέρασε από κεντρικός αμυντικός σε θέση σέντερ φορ. Τα δύο «Κ» συνέβαλαν τα μέγιστα, ώστε η Ομόνοια να γίνει η κυρίαρχος δύναμη στο ποδόσφαιρό μας για 15 τουλάχιστον χρόνια. Θα χρειαζόμασταν σελίδες και σελίδες για να καταγράψουμε τα πάντα. Ας το κάνουμε συνοπτικά, με τα πολύ βασικά.

Ο Καϊφάς
Αρχισκόρερ στα γήπεδά μας, γκολ και πάλι γκολ. Πέτυχε συνολικά 321 γκολ και πήρε 8 φορές τον τίτλο του πρώτου σκόρερ (72, '74, '76, '77, '79, '80, '81, '82). Το 1976 αναδείχτηκε και 1ος κανονίερης της Ευρώπης, παίρνοντας το «χρυσό παπούτσι». Είχε σκοράρει 39 γκολ, αλλά αυτό δεν είναι το ρεκόρ του. Η απόλυτη επίδοση ήρθε ένα χρόνο μετά, με 44 τέτριμα. Το καλοκαίρι του 1984, στα 35 του, χοριασμένος από τίλους (11 πρωταθλήματα, 6 κύπελλα) και γεμάτος από περγαμνές, αποχώρησε από την ενεργό δράση. Γνώρισε την αποθέωση στην τιμητική του. Υπέρβησε και για πολλά χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο, ενώ στα 2004, στο Κογκρέσο της ΟΥΕΦΑ στη Λευκωσία, ανακηρύχτηκε ως ο κορυφαίος Κύπριος ποδοσφαιριστής του 20ού αιώνα. Παραδόξως αγωνίστηκε μόνο 17 φορές στην Εθνική και πέτυχε δύο γκολ. Στην εποχή του, όμως, η Εθνική παρέτασσε 6-7 αμυντικούς και περίμενε μπας και βγάλει κάποιον αντεπίθεση. Σε συνεντεύξεις του χαρακτήρισε ιστορικό το ναμπλ της περιόδου '71-72, αφού σηματοδότησε την έναρξη του χρυσού δεκαετιών της Ομόνοιας. Ήταν μάλιστα και η 1η του επιτυχία ως αρχισκόρερ στο πρωτάθλημα. Από τα εκατοντάδες γκολ που

πέτυχε, ξεχωρίζει αυτό κόντρα στον Παναθηναϊκό στη Λεωφόρο το '72-'73. Η Ομόνοια έχασε με 4-2, αλλά ήταν εκείνη η μέρα της απαράδεκτης διαιτησίας Ζλατάνου.

Ο Κανάρης
Σπουδαίο αριστερό εξιέρι, με ντριμπλά, ταχύτητα, μεταβίβαση ακριβείας και πολύ καλές εκτελεστικές δυνατότητες. Μπορεί να έμεινε στην ιστορία ως δημιουργός, αλλά στα 501 ματς (σε όλες τις διοργανώσεις) στα οποία αγωνίστηκε (ρεκόρ στην ιστορία), πέτυχε 189 γκολ και το 1978 αναδείχτηκε πρώτος σκόρερ στο πρωτάθλημα. Σκόραρε μάλιστα σε τρεις συνεχόμενες τελικούς Κυπέλλου (1981, 1982, 1983), οδηγώντας την Ομόνοια στο τρόπαιο. Στα 17 χρόνια (68-'85) παρουσίας του στην ομάδα, πάντα με το Νο11 στη πλάτη, κέρδισε. Κέρδισε 12 πρωταθλήματα και έξι κύπελλα. Φόρεσε το περιβραχιόνιο του αρχηγού από το 1977 μέχρι το 1985. Στην Εθνική αγωνίστηκε 25 φορές, από το 1973 μέχρι το 1980, και διετέλεσε αρχηγός τα δύο τελευταία χρόνια. Κέρδισε και πολλές προσωπικές διακρίσεις. Βραβείο ήθους από την ΕΑΚ το 1973, κορυφαίος αθλητής από την Ένωση Αθλητικογράφων το 1977, ειδικό βραβείο από τον Δήμο Λευκωσίας και το «Χρυσό Τριφύλλι» το 1980. Θα επανέλθουμε και στο ήθος του, εξίσου σπουδαίο χαρακτηριστικό του, δίπλα στην αμέριστη ποδοσφαιρική του αξία. Ο Κανάρης ήταν σεμνός, υπόδειγμα χαρακτήρα στο γήπεδο και εύχανε καθολικού σεβασμού. Πολλοί τον χαρακτήρισαν ως την προσωποποίηση του ήθους. Δέχτηκε σχεδόν σε δύο δεκαετίες καριέρας μόνο 4 κίτρινες κάρτες. Κάποτε... έπρεπε να αντιδράσει και αυτός, αφού οι αμυντικοί επιστρέψαν κάθε τρόπο για να τον αναχαιτίσουν.

Από τον Πεσίροβιτς στον Σκέμπρι

ΑΠΟΛΛΩΝ ///

Ο ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ
ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ
ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΕΥΤΥΧΗΣ
ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΟΥΣ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ
ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Από τον Σουάτ Πεσίροβιτς το 1990 στους Αντρέ Σκέμπρι και Εμίλιο Ζελάγια το 2017. Ο Απόλλωνας τα τελευταία 27 χρόνια είχε στις τάξεις του πολύ μεγάλους ξένους επιθετικούς, που άφησαν το στίγμα τους τόσο στη λεμεσιανή ομάδα όσο και στο κυπριακό πρωτάθλημα. Μία αναδρομή της «Σ» φέρνει στην επιφάνεια αυτούς που ηγήθηκαν της γραμμής κρούσης.

Αρχή με τους ...ιες

Η ιστορία των μεγάλων επιθετικών ξεκίνησε το 1990 με τον Σουάτ Πεσίροβιτς. Με αυτόν στην επίθεση ο Απόλλωνας πανηγύρισε το πρώτο πρωτάθλημα στην ιστορία του (1990-91). Ο «Σούγιο» σημείωσε 19 τέρματα σε 25 αγώνες και αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ στο πρωτάθλημα. Ο Πεσίροβιτς έμεινε στην ομάδα και την επόμενη χρονιά, όπου και πάλι αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ του Απόλλωνα με 15 τέρματα.

Το καλοκαίρι του 1992 ο Πεσίροβιτς έφυγε και στη θέση του ήρθε ο Σλάζιαν Τσέποβιτς. Στα τέσσερα χρόνια που έμεινε στην ομάδα ο «Τσέπο» σημείωσε συνολικά 54 τέρματα στο πρωτάθλημα. Πέτυχε 25 τιν πρώτου χρονιά (1992-93 και αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ στο πρωτάθλημα), 13 τιν δεύτερη (όταν ο Απόλλωνας κατέκτησε ξανά τον τίτλο), 10 τιν 3η και 6 τιν 4η και τελευταία. Από το 1993 στην εξίσωση μπήκε και Σλόμπιαν Κρισμάρεβιτς, ο οποίος έμεινε τρία χρόνια και σημείωσε 51 τέρματα στο πρωτάθλημα. 17 τιν χρονιά του τίτλου (σε 20 συμμετοχές), τα ίδια τιν περίοδο 1994-95 και 14 το 1996.

Πέρασαν 4 χρόνια χωρίς να εμφανιστεί κάποιος μεγάλος επιθετικός στη Λεμεσό, μέχρι που έφθασε στην Κύπρο το καλοκαίρι του 2000 ο Καζακιστάνος Βίκτορ Ζουμπάρεφ. Ο «Ζούμπια», που έφυγε από τη ζωή πριν από αρκετά χρόνια, συστήθηκε τιν περίοδο 2000-01 με 15 τέρματα στο πρωτάθλημα, ενώ σημείωσε και το γκολ στον τελικό του 2001 που

χάρισε στον Απόλλωνα το κύπελλο κόντρα στη Σαλαμίνα. Ο Ζουμπάρεφ έμεινε ακόμα μια χρονιά στη Λεμεσό σημειώνοντας μόλις 7 τέρματα.

Πολωνός «killer»

Τον Ζούμπια... αντικατέστησε το κανόνι Λούκας (ή Ούκας) Σόιν. Ο Πολωνός πέτυχε συνολικά 96 τέρματα σε 122 συμμετοχές με τιν κυανόλευκη φανέλα στα πέντε χρόνια που έμεινε στην ομάδα, ενώ πανηγύρισε τον τίτλο τιν περίοδο 2005-06. Πέτυχε 18 τέρματα σε 25 αγώνες τιν πρώτη του χρονιά (2002-03), 21 σε 26 τιν δεύτερη, ξανά 21 σε 26 τιν περίοδο 2004-05 και ήρθε η έκρηξη τιν περίοδο 2005-06 με 28 γκολ σε 26 παιχνίδια, δύο εκ των οποίων στο παιχνίδι με τιν Ανόρθωση, που έστειψαν τιν ομάδα του πρωταθλήτρια. Η τελευταία του χρονιά τιν ομάδα δεν ήταν εντυπωσιακή αφού έβαλε μόλις 8 τέρματα σε 19 παιχνίδια. Μαζί με τον Σόιν τινς περιόδους 2005-06 και 2006-07 υπήρχε και ο «Μάγικρας» Ζοάο Παίβα που σημείωσε συνολικά 15 τέρματα.

Γκαστόν, Μιρτάκοβιτς, Γκίε

Τους δύο αντικατέστησε το καλοκαίρι του 2007 ο Γκαστόν Σανγκό, παρά το γεγονός ότι για τιν κορυφή τινς επίθεσης είχε αποκτηθεί ο Ιγνάσιο Ρίσο (19 γκολ στα δύο του χρόνια τιν ομάδα). Το «αλάνι» έμεινε τιν Απόλλωνα τρία χρόνια σκοράροντας 45 τέρματα σε 77 εμφανίσεις. 10 τιν πρώτη, 22 τιν δεύτερη και 13 τιν 3η. Ο Αργεντινός άσος έφυγε το καλοκαίρι του 2010 για τιν Ισπανία και ο αντικαταστάτης του, ο Μίλιαν Μιρτάκοβιτς, αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ τινς πρωτάθλημα με 21 τέρματα. Όμως επέλεξε να φύγει για τιν ΑΕΚ τιν επόμενο καλοκαίρι.

Το 2013 επέστρεψε ο Σανγκό. Μάλιστα ο Αργεντινός αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ με 18 τέρματα τινς περίοδο 2013-14 ενώ έβαλε 9 τινς περίοδο 2014-15. Και δίπλα του ήρθε άλλο ένα εξαιρετικό σέντερ φορ. Ο Αμπραρά Γκίε, ο οποίος έκανε εξαιρετικά πράγματα. Η «κόμπρα» έβαλε

7 τινς περίοδο 2013-14, 10 τινς περίοδο 2014-15, και από έξι γκολ πέρι και φέτος. Μπορεί να μην έχει πάρα πολλά γκολ, αλλά έκανε φοβερή δουλειά. Αν δεν ήταν οι σινοί τραυματισμοί και δυστυχώς το πρόβλημα υγείας, τα νούμερα θα ήταν διαφορετικά.

Ο Κροάτης και οι «νέοι»

Τον Ιανουάριο του 2016 ήρθε τιν λεμεσιανή ομάδα το κανόνι από τιν Κροατία, Αντον Μάγκλιτσα, που σε 1,5 χρόνο έβαλε 17 τέρματα τινς πρωτάθλημα σε 39 παιχνίδια.

Πέρι τιν ομάδα υπήρχε ακόμα ένας καλός επιθετικός, ο Αρκάδιους Πιex, ο οποίος πέτυχε 9 γκολ σε 26 συμμετοχές.

Σκέμπρι και Ζελάγια φιλοδοξούν να μπουν και αυτοί τινς πάνθεν τινς μεγάλων επιθετικών για τιν λεμεσιανή ομάδα, συνεισφέροντας τιν παράδοση τινς προκατόχων τους. Ο πρώτος άφησε ήδη το στίγμα του με τιν Ομόνοια, ο Ζελάγια τινς τιν αποκάλυψη του πρωταθλήματος με τιν Εθνικό Άκνας.

ΝΕΑ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ///

ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΟ ΟΤΙ Ο
ΛΙΑΣΟΣ ΛΟΥΚΑ ΔΕΝ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΗΡΙΧΘΕΙ
ΣΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ,
ΩΣΤΟΣΟ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ
ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟ
ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΝ
ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥΣ

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Να αρπάξουν τιν ευκαιρία

Τα στενά οικονομικά δεδομένα, που έχουν ως αποτέλεσμα ο προϋπολογισμός σε σχέση με τινς προηγούμενη χρονιά να είναι μειωμένος, αναγκάζουν τιν διοίκηση τινς Νέας Σαλαμίνας να στραφεί τινς κυπριακή αγορά και δη στα δικά τινς παιδιά. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι οι «ερυθρόλευκοι» πρόσφατα ανακοίνωσαν τινς υπογραφή επαγγελματικών συμβολαίων με οκτώ νεαρούς ποδοσφαιριστές που προέρχονται από τινς ακαδημίες του συλλόγου. Πρόκειται για τινς Θεοδόση Σιαθά, Ιωάννη Κωστή, Κωνσταντίνου Σεργίου, Θωμά Νικολάου, Λευτέρη Χ' Κωνσταντίνου, Ιάσωνα Πικιά,

Μάριο Κουζάρη και Χαράλαμπο Κουζάρη. Και οι οκτώ υπέγραψαν συμβολαίο μέχρι τιν 2020. Είναι λογικό ότι ο Λιάσος Λουκάς δεν μπορεί να στηριχθεί εξολοκλήρου τινς νεαρούς, ωστόσο κατά τιν διάρκεια του πρωταθλήματος θεωρείται σίγουρο ότι όλοι θα πάρουν τινς ευκαιρία τους. Το ζητούμενο για τινς ίδιους είναι να αξιοποιήσουν τινς ευκαιρία που θα τους δοθεί, ώστε να αποδείξουν τινς προπονητή τους ότι μπορεί να τους εμπιστευθεί. Αλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιος παίκτης πήρε τινς ευκαιρία και καθιερώθηκε σε μια ομάδα. Παραδείγματα τινς πολλά, όπως ο Γιάννης Κούσουλος

που θεωρείται ένα από τινς ανερχόμενα ταλέντα του κυπριακού ποδοσφαίρου. Φέτος με τινς φανέλα τινς Νέας Σαλαμίνας μέτρησε 28 παρουσίες και 26 90λεπτα, ενώ δέχτηκε μόλις τέσσερις κίτρινες, σε μια θέση που ένας κεντρικός αμυντικός δέχεται πολύ περισσότερες. Πέραν του Κούσουλου, υπάρχουν και άλλα παραδείγματα ποδοσφαιριστών που αρπάξαν τινς ευκαιρία από τινς μαλλιά, όπως οι Κώστας Αρτυματάς, Νικόλας Ιωάννου και Πιέρος Σωτηρίου, που εξαργύρωσε τινς εξαιρετική του φεινή παρουσία με μεταγραφή τινς Κοπεγχάγη, αλλά και ο Φάνος Κατελάρης που αγωνίζεται τινς Ομόνοια.

Μια είναι τιν επιλογή...

ΕΝΩΣΗ ///
ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κατά τινς ψέματα, αλλά για τινς Ένωση δεν υπάρχει άλλη επιλογή πέραν τινς ανόδου. Παρά το γεγονός ότι τινς νέα περίοδο το εισιτήριο τινς ανόδου τινς Α' Κατηγορία θα τινς εξασφαλίσει μόλις μια ομάδα, για τινς «βουσσίνι» κάτι τέτοιο θεωρείται μονόδρομος. Γιατί τυχόν απόλεια του εισιτηρίου θα θεωρηθεί τεράστια αποτυχία, αφού θα κρατήσει τινς ομάδα τινς 2η κατηγορία για τριν επόμενη χρονιά, κάτι που κανείς δεν θέλει να σκεφτείται τινς ομάδα.

Το θετικό είναι ότι τινς τελευταίο διάστημα και μετά τινς σύσταση τινς εταιρείας, παρατηρείται τινς κινητικότητα ανάμεσα τινς κόσμο. Κάτι που επιβεβαιώσε τινς «Σ» τινς υπηλοβάθμιο στέλεχος τινς ομάδας, που γνωρίζει πρόσωπα και καταστάσεις. Στο Παράλιμι με τινς δημιουργία τινς εταιρείας έχουν τινς ευκαιρία να αρχίσουν από τινς μηδέν, αφού τινς οφειλές προς τρίτους αλλά και τινς χρέη θα τινς επωμισθεί τινς οσμάτεια. Έτσι τινς νέα διοίκηση θα μπορεί να δημιουργήσει μια ομάδα χωρίς να έχει τινς βραχνά τινς οφειλών. Αυτό, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι θα γίνουν μεγάλα ξανοίγματα, αλλά ένας προϋπολογισμός που θα δίνει τινς ευκαιρία τινς ομάδα να παρουσιαστεί τινς αγωνιστική και να διεκδικήσει τινς εισιτήριο τινς ανόδου.

Μέσα τινς εβδομάδα αναμένεται να αρχίσει να «τρέχει» σε γρήγορους ρυθμούς ο προγραμματισμός. Σίχως, είναι τινς ρόστερ να είναι συμπληρωμένο κατά μεγάλο ποσοστό, όταν θα αρχίσει τινς προετοιμασία, ώστε ο προπονητής που θα αναλάβει τινς ανία τινς ομάδας να μπορεί να δουλέψει με όλη τινς τινς άνεση.

Παρτίδα σκάκι

Όπως έχουν διαμορφωθεί τινς δεδομένα, τινς Παράλιμι θα έλεγε κανείς ότι τινς νέα περίοδος μοιάζει με μια παρτίδα σκάκι. Το ότι μια ομάδα θα εξασφαλίσει τινς άνοδο τινς Α' Κατηγορία, είναι κάτι που σαφώς βάζει τινς πολύ μεγάλη πίεση σε όλους και αυξάνεται ο προβληματισμός. Οστόσο, τινς Ένωση πάντως αντιλαμβάνεται ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Γιατί πολύ απλά, σε αντίθεση τινς περίπτωση τινς ομάδας, τινς Β' Κατηγορία επικρατεί χάος, όσο κι αν κάποιος θέλει να ωραιοποιήσει τινς κατάσταση. Έσοδα δεν υπάρχουν από τινς τηλεοπτικά δικαιώματα, ενώ ελάχιστα είναι και τινς έσοδα που απορρέουν από τινς εντός έδρα παιχνίδια, αφού δεν υπάρχει τινς ενδιαφέρον από τινς κόσμο. Με αυτά τινς δεδομένα εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι με τινς ενδεχόμενη αποτυχία -όλοι απειλούνται- κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με τινς σιγουριά ποιο θα είναι τινς μέλλον τινς ομάδας.

Σαν να λένε «προξενείο» της Ισπανίας

ΟΙ ΙΣΠΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΕΚ (2008-...)

ΟΝΟΜΑ	ΧΡΟΝΙΕΣ	ΑΓ.	ΓΚΟΛ
1. ΤΟΝΙΤΟ	08-09	5	1
2. ΙΒΑΝ ΚΑΜΠΟ	09-10*	7	0
3. ΚΟΝΤΕ	10-11*	12	2
4. ΠΙΝΤΑΔΟ	10-13*	67	21
5. ΓΚΑΡΣΙΑ	11-12	23	12
6. ΜΟΥΡΙΓΙΟ	11-...	128	3
7. ΜΟΡΑΝ	11-12*	11	0
8. ΣΕΡΑΝ	11-13/15-16	44	1
9. ΚΑΤΑΛΑ	12-...	147	12
10. ΓΚΑΜΠΙΛΟΝΤΟ	12-13	6	0
11. ΤΣΑΝΤΟ ΤΟΡΕΣ	12-13*	16	9
12. ΠΟΥΛΙΟ	12-13*	4	0
13. ΧΟΑΝ ΤΟΜΑΣ	12-...*	123	29
14. ΕΣΚΑΛΟΝΑ	13-14	10	0
15. ΛΑΡΕΝΑ	14-...89	14	0
16. ΟΡΤΙΘ	14-...	92	1
17. ΤΟΝΙΟ	14-16	56	0
18. ΜΑΣΑΝΑ	14-15	15	0
19. ΣΑΙΟΡ	15-16	4	0
20. ΤΕΤΕ	15-...	55	5
21. ΑΚΟΡΑΝ	16-...	35	9
22. ΜΙΝΙΟ	16-17	21	0
23. ΓΚΑΡΙΑΟ	16-...	22	1
24. ΧΟΥΑΝ ΙΛΙΑΜΠΙΟ	16-*	5	0
25. ΤΡΟΥΓΙΟΛΣ	16-...	15-2	
26. ΣΟΡΙΑ	17-...		

Με αστερίσκο ποδοσφαιριστές που αποκτήθηκαν ή αποχώρησαν στη χειμερινή μεταγραφική περίοδο.

Η προσπάθεια της ΑΕΚ για την κατάξωση βασίστηκε κατ' αρχήν σε ολλανδική βάση, με τους Χόφλαντ, Φαν Ντάικ κλπ, αλλά είναι μέσα από την ισπανική αγορά που έφτασε και μπήκε στην ελίτ. Δεν είναι η μόνη ομάδα που πόνταρε στη χώρα των Ταύρων, στη καλύτερη σχολή της τελευταίας 15ετίας. Ήταν όμως η ομάδα που επένδυσε περισσότερο σε αριθμούς και κέρδισε πολλά από άποψης ποιότητας. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, από το 2008, που έφτασε ο πρώτος παίκτης, η ΑΕΚ συνεργάστηκε με 26 Ισπανούς. Οι περισσότεροι άφησαν τη σφραγίδα τους στην καθιέρωση της ομάδας. Η αρχή πάντως είχε τα θεμάτια της. Την κάθοδο εγκαίνιασε τη χρονιά 2008-09 ο Τόνιτο (ένα χρόνο πριν είχε αποκτήσει ο Αϊτόρνο, αλλά λογίζεται σαν Παραγονάος). Με ελάχιστη συμμετοχή, μόλις 5 παιχνίδια. Ακολούθησε ένα τεράστιο όνομα, ο Ιβάν Κάμπο, αλλά έπαιξε πολύ λίγο (η ομάδα ήταν στη 2η κατηγορία). Αποκτήθηκε ο Αρνάλ Κόντε, που αποκτήθηκε με την επιστροφή της ομάδας στην 1η κατηγορία. Ο χορός των επιστημένων κινήσεων άνοιξε ουσιαστικά τον Ιανουάριο του 2010.

Ο Πιντάδο έβαλε τον πήχη
Ο Βάσκοס δεν έβαλε γκολ στους πρώτους μήνες, αλλά πήρε μπρος και στα τριάντα χρόνια στην ομάδα έφτασε τα 21. Τη χρονιά 2011-12, έχοντας μπει στους ομίλους του Γιουρόπα Λιγκ, η ΑΕΚ έφερε στην Κύπρο ένα μεγάλο 10άρι. Τον Γκεζάλο Γκαρσία. Ουρουγουανός κατά κάποιους (εκεί γεννήθηκε), αλλά όπου ψάξετε σε οποιαδήποτε μηχανή αναζήτησης, Ισπανό θα τον βρείτε, αφού εκεί μεγάλωσε και ανδρώθηκε. Μαζί του για λίγο και ο Μοράν. Αλλά τότε άρχισε και η άφιξη των... μονίμων. Το 2011, καλοκαίρι, αποκτήθηκε ο Μουρίγιο. Είχε μαζί του και τον Σεράν, που έκλεισε τριετία σε δύο δόσεις. Για να ακολουθήσει ένα χρόνο μετά ο Καταλά και τον Ιανουάριο του 2013 ο Τομάς. Για λίγο διάστημα αγωνίστηκε και ο Τόρες, με πολύ καλά ποσοστά ευστοχίας. Είχε και τις ατυχίες της η ΑΕΚ, με μεταγραφές που δεν έπιασαν τόπο, όπως ο Γκαμπιλόντο, αλλά τη μαγιά την είχε βάλει. Τομάς, Μουρίγιο, Καταλά, κρατούσαν τον ισπανικό κορμό και το 2014 υποδέχτηκαν τον Λαρένα και τον Ορτίθ, που θα συνεχίσουν απόστοι. Την ίδια χρονιά (2014-15), ο Τόνιο έκατσε κάτω από τα δοκάρια και για δύο χρονιές εντυπωσίασε. Σειρά πήρε άλλος ένας εξαιρετικός Ισπανός, ο Τετέ, για να φτάσουμε στην τελευταία περίοδο. Οπου ο Μίνιο ήρθε σαν αντι-Τόνιο και για όσο αγωνίστηκε (μέχρι τον πολύ άοχο τραυματισμό του), ήταν πολύ καλός κάτω από τα δοκάρια. Οπου ο Ακοράν έδωσε έξτρα ποιότητα στη μεσοεπιθετική γραμμή, ο Γκαρίδο εμπειρία (αν και όλοι περίμεναν

περισσότερα) και ο Τρουγιόλς, από τελειωμένους κατά πολλούς τον Ιανουάριο, αποδείχτηκε πολυτιμότεος στο δεύτερο μισό της χρονιάς. Συνεχίζει και ο γερόλυκος Χουάν Πάμπλο, ενώ τελευταίο απόκτημα και 26ο, είναι ο Σορία.
Στην ΑΕΚ πέρασαν για λίγο ή είχαν μικρή συμμετοχή οι Εσκαλόνα, Μασάδα, Σαϊθάρ, Πούλιπο. Όμως οι δύο τελευταίοι ήταν αναπληρωματικοί τερματοφύλακες.
Κέρδισε πολλά
Αν κάποιος βάλει όλα τα δεδομένα κάτω, εύκολα συμπεραίνει πως η ομάδα της Λάρνακας κέρδισε πολλά από την ισπανική αγορά, την οποία σήμερα ξέρει όσο λίγοι ο Χαβι Ρόκα. Κυρίως έφτασε έναν κορμό, που ξεκίνησε από το 2011, δυνάμωσε στην πορεία και κρατά μέχρι σήμερα. Μουρίγιο, Καταλά, Τομάς, Λαρένα, Ορτίθ, Τετέ, Ακοράν. Εκεί που χρειάστηκε μία ένεση ποιότητας, σε συγκεκριμένη εποχή, την είχε με τον Γκαρσία. Δεν είναι όμως η χημεία και οι ομοιογένεια που επιφέρει η παρουσία πολλών συμπατριωτών σε συνέχεια. Είναι και η κύρια συνταγή, στην εμπέδωση ενός μοντέρνου μοντέλου παιχνιδιού, που τυχάνει καθολικής εκτίμησης. Σια συν φυσικά της υπόθεσης, ότι οι προπονητές της τελευταίας επιτυχημένης τριετίας ήταν ο Δανός μιν, αλλά με ισπανική ποδοσφαιρική παιδεία Τόμας Κρίστιανσον και ο Ιμάνολ Ιδακθ. Γιατί ήρθε να δώσει περισσότερο το γλυκό, με τη συνεργασία πάγκου και παικτών.

AEK ///
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ 2008, 26 ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΒΗΡΙΚΗ ΧΩΡΑ ΑΠΟΚΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΕΚ. ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΕΒΑΛΑΝ ΤΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΕΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Η χρονιά που θα κρίνει το μέλλον της «Κυρίας»

ΑΝΟΡΘΩΣΗ ///
ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Η επιστροφή του Ανδρέα Παντελή στην Ανόρθωση, στις 20 του περασμένου Ιανουαρίου, συνοδεύτηκε με δύο μεγάλους στόχους. Κατ' αρχάς τον τερματισμό της αβεβαιότητας που υπήρχε μέχρι εκείνη τη περίοδο και κατά δεύτερο, τη σταδιακή επαναφορά της νοοτροπίας του πρωταθλητή στην ομάδα. Μετά από έξι μήνες θα έλεγε κανείς ότι ο πρώτος στόχος έχει επιτευχθεί και με το παραπάνω. Πλέον, στην Ανόρθωση πνέει ούριος άνεμος, αφού η αβεβαιότητα έδωσε τη θέση της στην αισιοδοξία που εκπέμπει η διοίκηση. Ο κ. Παντελή φρόντισε να πλαισιώσει το συμβούλιο του, με ανθρώπους που εμπιστεύεται 100% και, το κυριότερο, γνωρίζουν αρκετά καλά τον χώρο του ποδοσφαίρου. Κάτι που έχει θετικό αντίκτυπο ανάμεσα στον κόσμο της ομάδας. Η Ανόρθωση κατ'εφεύρετο, για πολλούς, αρκετά δύσκολο, την λήσασα αγωνιστική περίοδο, να μπει δηλαδή στην εξέδρα, ενώ έφτασε μέχρι τα ημιτελικά του κυπέλλου, αποκλείοντας την ΑΕΚ. Κάπου εκεί, όμως, φάνηκε η διαφορά δυναμικότητας που υπήρχε με τον Απόλλωνα, από τον οποίο αποκλείστηκε. Είναι γεγονός ότι εκείνο το 6-0 του πρώτου αγώνα επανέφερε τη μουρμούρα στις τάξεις του κόσμου, κάτι όμως που στη συνέχεια μειρώθηκε, αφού η ομάδα έκανε κάποια καλά παιχνίδια και έδειξε ότι δεν τα παράτησε τελείως. Αλλά, για να λέμε την αλήθεια, η κατάκτηση του κυπέλλου από την «Κυρία» ήταν εξαιρετικά δύσκολη περίπτωση.

ως κομβική. Υπό την έννοια ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή πέραν της εξόδου στην Ευρώπη. Μετά από 4 χρόνια, μετά το σοκ κόντρα στην Γκέφλε.
Από τότε, ως και καταράστηκε κάποιος αυτήν την ομάδα, αφού όχι μόνο δεν εξασφάλισε ευρωπαϊκό εισιτήριο τα χρόνια που ακολούθησαν, αλλά κάθε χρόνο πάει από το κακό στο χειρότερο, στις εγχώριες διοργανώσεις.

Σχέση εμπιστοσύνης

Το πρώτο μεγάλο σιόκιμα της διοίκησης Ανδρέα Παντελή και κατ' επέκταση δικό του, ήταν η παραμονή του Ρόνι Λέβι και τη νέα περίοδο. Πλεονέκτημα του Ισραηλινού τεχνικού είναι το γεγονός ότι γνωρίζει το έμπιστο υλικό της ομάδας, ξέρι τις αδυναμίες της και που χρειάζεται ενίσχυση. Ο Ανδρέας Παντελή έχει δώσει εν λευκό τη διαχείριση του μεταγραφικού σχεδιασμού στον κ. Λέβι και δεν είναι καθόλου τυχαίο. Αλλιώς, η εμπιστοσύνη ανάμεσα στον πρόεδρο και τον προπονητή είναι το Α και το Ω σε μια ομάδα, κάτι που γνωρίζει πολύ καλά ο πρόεδρος, αφού το έπραξε ξανά επί εποχής Κετσιπάγια με τα γνωστά αποτελέσματα. Πέραν τούτου, ο Ρόνι Λέβι γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει Ανόρθωση, έχει μπει στην ψυχολογία του Ανορθωσιώτη, ενώ κάτι το πολύ σημαντικό είναι το γεγονός ότι έχει μάτι στην αγορά. Γι' αυτό και ο διοικητικός γυθός της Ανόρθωσης εμπιστεύεται απόλυτα τις επιλογές του.

Το μεγάλο όνειρο

Εν κατακλείδι, θα έλεγε κανείς ότι υπάρχει κοινή διαπίστωση πως κάτι καλό πάει να γίνει τη φετιμή περίοδο. Στην «Κυρία» δεν λένε μεγάλα λόγια, γιατί απλώς γνωρίζουν πολύ καλά ότι για να γίνει πραγματικότητα κάτι τέτοιο, έχουν αρκετό δρόμο ακόμα να διανύσουν. Ο στόχος είναι εκεί και έχει αναγνωριστεί, αφού η εξόδου στην Ευρώπη αποτελεί μονόδρομο.
Αγ' εκεί και πέρα, όμως, ο Ανδρέας Παντελή επέστρεψε, έχοντας στο μυαλό του αυτό που όλοι στην Ανόρθωση επιθυμούν. Η ομάδα σε λίγα χρόνια να επιστρέψει στην κορυφή του πρωταθλήματος. Δύσκολος στόχος, αλλά όχι ακατόρθωτος για έναν άνθρωπο που γνωρίζει πολύ καλά τα κατατόπια...

Κομβική χρονιά

Στην Ανόρθωση έχουν αφήσει πίσω την περσινή καταστροφική χρονιά και έχουν επικεντρωθεί εξολοκλήρου στον προγραμματισμό της νέας περιόδου. Είναι πασιφανές ότι κανείς δεν θέλει να γίνουν βεβαιωμένες κινήσεις και να υποπέσουν στα λάθη του παρελθόντος. Για την ομάδα της Αμμοχώστου, η νέα περίοδος μπορεί να χαρακτηριστεί και

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΕΧΕΙ ΔΩΣΕΙ ΕΝ ΛΕΥΚΩ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΡΟΝΙ ΛΕΒΙ. ΠΑΝΩ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΣΧΕΣΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ, Η ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΠΕΤΥΧΕ ΠΟΛΛΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

